

Landsrettens begrundelse og resultat

Formaliteten

Moveon har ved sit kæresvarskrift af 12. maj 2026 nedlagt påstand om stadfæstelse i forhold til påstandene 6, 7 og 8, frifindelse for påstandene 5, 9 og 10, som nedlagt for Sø- og Handelsretten, samt at Moveon tilkendes sagsomkostninger for begge retter. Moveons frifindelsespåstande vedrørende påstandene 5, 9 og 10 og påstanden vedrørende sagsomkostninger er nedlagt i et processkrift indlæst på den eksisterende kæresag på sagsportalen, uden at sagsportalens appelfunktion er anvendt, jf. retsplejelovens § 148 a, stk. 1, og Højesterets kendelse af 22. februar 2021, gengivet i U 2021.1632H, og er indleveret til landsretten efter kærefristen, som udløb den 30. marts 2026. Moveon har derfor ikke iværksat kære af Sø- og Handelsrettens afgørelse inden kærefristens udløb.

Landsretten afviser herefter denne del af kæren som for sent iværksat, jf. retsplejelovens § 427, stk. 2, jf. § 586, stk. 4, jf. stk. 1.

Efter retsplejelovens § 586, stk. 4, 2. pkt., kan appelinstansen undtagelsesvis tillade kæren, selv om kærefristen er overskredet. Landsretten finder, at der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at kæren bør tillades. Det bemærkes i den forbindelse, at Moveons kære af Sø- og Handelsrettens sagsomkostningsafgørelse (BS-12715/2026-OLR) blev afsluttet ved landsrettens kendelse af 20. marts 2026 og således ikke er sambehandlet med nærværende kæresag.

Landsrettens prøvelse under denne kæresag angår dermed Relationsformidlernes kære vedrørende påstandene 6, 7 og 8 for Sø- og Handelsretten.

Realiteten

Landsretten tiltræder af de af Sø- og Handelsretten anførte grunde, at kursusmaterialet til KompetenceUniverset, som er vist i sagens bilag 21, må anses for udarbejdet af Part B og Part A i samarbejde, og at Part B har ydet et selvstændigt bidrag hertil, som er baseret på egen faglighed og erfaringer fra tidligere projekter. Landsretten finder, at der ikke meningsfuldt kan udskilles dele af kurserne, f.eks. manuskripterne, som selvstændigt beskyttede værker, som der kun er én ophavsmand til. Landsretten finder således, at der foreligger fællesværker, jf. ophavsretslovens § 6. Det som er kommet frem for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten finder tilsvarende, at både Part A og Part B nyder producentbeskyttelse af lydoptagelserne til kurserne, jf. ophavsretslovens § 66, men at Part A's fremførelser ikke har den fornødne præstationshøjde til at være omfattet af ophavsretslovens § 65. Landsretten har herved bl.a. lagt vægt på, at lydoptagelserne i vidt omfang er oplæsning af den tekst, som fremgår af kursernes slides.

Landsretten finder endvidere, at hjemmesideteksterne er omfattet af beskyttelsen efter ophavsretslovens § 4, stk. 1, og således lever op til originalitetskravet.

Hjemmesideteksterne er udarbejdet på baggrund af kursusmaterialet, der som tidligere nævnt må anses for fællesværker, som er udarbejdet af parterne i samarbejde. Landsretten finder det herefter og efter bevisførelsen i øvrigt ikke sandsynliggjort, at hjemmesidetekster er udarbejdet af Part A alene.

På denne baggrund finder landsretten, at Relationsformidlerne har godtgjort, at Relationsformidlerne har rettigheder efter ophavsretsloven og markedsføringsloven til kurserne 1-4 og hjemmesideteksterne, der søges beskyttet ved forbuddet, jf. retsplejelovens § 413, nr. 1.

Landsretten tiltræder, at det senest den 16. juni 2025, hvor Relationsformidlernes advokat henvendte sig til Moveon, må have stået Moveon klart, at Moveon ikke havde Relationsformidlernes tilladelse til fortsat at tilbyde kurserne igennem kompetenceuniverset.dk. For landsretten er der endvidere fremlagt dokumentation i form af samarbejdsaftaler for, at der i en periode efter ophøret af samarbejdet frem til maj 2026 fortsat var tidligere kunder, som havde købt ret til adgang til kursusmaterialet på hjemmesiden, og som derfor havde krav på adgang til materialet. Det har dermed været berettiget, at Moveon tillod disse kunder fortsat at have adgang til kursusmaterialet og hjemmesideteksterne i overensstemmelse med, hvad kunderne havde krav på ifølge samarbejdsaftalerne. Det kan imidlertid lægges til grund, at der har været i hvert fald ét salg på 291,51 kr. den 27. juni 2025 – dvs. efter ophøret af samarbejdet mellem parterne. Kurserne og hjemmesideteksterne er – efter det af parterne oplyste – endvidere fortsat tilgængelige bag en betalingsmur på kompetenceuniverset.dk. Relationsformidlerne er afskåret fra adgang til den fælles e-mailkonto og den platform, som hjemmesiden opereres fra. Part B har for Sø- og Handelsretten forklaret, at det fortsat er muligt at henvende sig vedrørende kurserne ved kontakt til KompetenceUniverset. Landsretten finder på denne baggrund, at det er sandsynliggjort af Relationsformidlerne, at Moveon vil fortsætte med at tilgængeliggøre og eksemplar fremstille kurserne og hjemmesideteksterne via hjemmesiden kompetenceuniverset.dk., jf. retsplejelovens § 413, nr. 2. Part B's forklaring for Sø- og Handelsretten om, at "købsknapperne" er fjernet, kan ikke føre til en anden vurdering.

Det forhold, at der forløb fire måneder fra parternes indledende drøftelse af ophør af samarbejdet i marts 2025, til der blev anlagt forbudssag den 31. juli 2025, kan ikke føre til, at betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 3, ikke anses for opfyldt. Landsretten har herved lagt vægt på, at der i perioden var drøftelser mellem parterne om vilkårene for ophøret af samarbejdet. Det er på den baggrund sandsynliggjort, at Relationsformidlernes mulighed for at opnå sin ret vil kunne forspildes, hvis Relationsformidlerne skal afvente en retlig afgørelse. Betingelsen i retsplejelovens § 413, nr. 3, er herefter opfyldt.

Landsretten finder, at der ikke ved at meddele forbud mod eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse af hjemmesideteksterne og kurserne, som påstået af Relationsformidlerne, vil påføres Moveon skade eller ulempe, der står i åbenbart misforhold til Relationsformidlernes interesse i meddelelse af forbud, jf. retsplejelovens § 414, stk. 2.

Landsretten ændrer herefter Sø- og Handelsrettens afgørelse, således at Relationsformidlernes påstande 6, 7 og 8 om midlertidigt forbud tages til følge. Da Relationsformidlerne har godtgjort at have de rettigheder, som søges beskyttet af det midlertidige forbud, finder landsretten, at der ikke er anledning til, at Relationsformidlerne skal stille sikkerhed i forbindelse hermed, jf. retsplejelovens § 415.

Sagsomkostninger

Efter kæresagens udfald skal Moveon i sagsomkostninger for landsretten betale 25.000 kr. til Relationsformidlerne til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms. Da Moveon har haft fri proces under sagens behandling i landsretten, jf. retsplejelovens § 331, stk. 5, skal beløbet betales af statskassen. Sagsomkostningerne er fastsat i lyset af artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (2004/48), som fortolket af EU-Domstolen i dom af 28. juli 2016 i sag C-57/15 (United Video Properties). Da landsretten imidlertid ikke har modtaget oplysninger fra Relationsformidlerne om udgifter til advokat i forbindelse med kæresagen, har landsretten fastsat beløbet til dækning af udgift til advokat ekskl. moms i det væsentlige efter de principper, der gælder i tilsvarende kæresager, og har herunder lagt vægt på kæresagens omfang og forløb for landsretten, herunder at kæremålet har vedrørt tre af de for Sø- og Handelsretten nedlagte ti påstande og været behandlet på skriftligt grundlag.

For Sø- og Handelsretten fik Relationsformidlerne medhold i påstandene 5, 9 og 10, og Moveon fik medhold i påstandene 1-4 samt 6-8. Landsretten har ved nærværende afgørelse ændret Sø- og Handelsrettens afgørelse fsva. påstandene 6, 7 og 8, således at Relationsformidlerne har fået medhold i disse. Landsretten finder imidlertid henset til, at der ikke er oplysninger, som understøtter, at nogle af påstandene har en væsentligt anderledes økonomisk værdi og betydning end de andre, ikke grundlag for at ændre Sø- og Handelsrettens afgørelse om sagsomkostninger, således at parterne samlet set må anses for at have vundet og tabt i samme omfang for Sø- og Handelsretten.

THI BESTEMMES:

Sø- og Handelsrettens kendelse ændres i det omfang, den er kærret, således at

Moveon karriere mentor facilitering ved Part B forbydes at eksemplarfremskille og tilgængeliggøre teksterne vist i bilag 18 og 21 via hjemmesiden www.kompetenceuniverset.dk.

Moveon karriere mentor facilitering ved Part B forbydes at eksemplarfremskille og tilgængeliggøre de i bilag 21 viste kurser.

Moveon karriere mentor facilitering ved Part B forbydes at eksemplarfremskille og tilgængeliggøre Part A's fremførelser af de i bilag 21 viste kurser 1-4.

I sagsomkostninger for landsretten skal statskassen inden 14 dage betale 25.000 kr. til Relationsformidlerne ved Part A. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kæreafgiften skal betales tilbage.

Sagen sluttet.